EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 3.6.2024
COM(2024) 228 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om varubeteckningar och klassificering av slaktkroppar inom sektorn för fårkött och getkött

Innehåll

1 Inledning 2
2 Strategi och verktyg 2
3 Analys av regelverket 2
3.1 Klassificering av slaktkroppar 2
3.1.1 Situationen hittills 2
3.1.2 Nuläget 4
3.2 Varubeteckningar 5
3.3 Marknadsinformation 6
4 Synpunkter från medlemsstater och berörda parter 7
4.1 Uppgiftslämnarnas bedömning av slaktkroppsklassificeringen 7
4.2 Uppgiftslämnarnas bedömning av varubeteckningar 8
4.3 Ytterligare synpunkter från uppgiftslämnarna 8
5 Slutsatser 8

1 Inledning

I enlighet med artikel 225 dd i förordning (EU) nr 1308/2013 (förordningen om en samlad marknadsordning)[1] ska kommissionen senast den 30 juni 2024 till Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om varubeteckningar och klassificering av slaktkroppar inom sektorn för får- och getkött.

Syftet med denna rapport är att

– se över befintliga regler för klassificering av slaktkroppar och för varubeteckningar inom sektorn för får- och getkött och
– fastställa om det finns behov av ytterligare reglering av denna fråga eller inte.

2 Strategi och verktyg

För att få in expertutlåtanden om hur klassificeringen av slaktkroppar tillämpas och hur varubeteckningar används inom sektorn för får- och getkött utarbetade kommissionen i februari 2023 två undersökningar. Den ena riktade sig till medlemsstaterna via expertgruppen för den samlade marknadsordningen inom jordbruket och den andra till berörda parter som är medlemmar i gruppen för civil dialog om animalieproduktion.

Innan samrådet inleddes informerade kommissionen medlemsstaterna och berörda parter om såväl syftet med som tidsplanen för samrådet och påminde dem därefter om hur viktigt det är att delta i undersökningen. Kommissionen mottog synpunkter från 26 medlemsstater (alla utom Frankrike) och från endast fyra berörda parter tillhörande organisationer i Spanien, Österrike och Portugal.

Denna rapport stöds dessutom av

– en analys av befintlig och tidigare lagstiftning med relevans för rapportens syfte,
– resultat från rapporter, utvärderingar och revisioner som utförts av kommissionen,
– statistiska uppgifter om jordbruksprodukter samt
– bidrag från sakkunniga i expertgruppen för klassificering av slaktkroppar och från berörda parter i gruppen för civil dialog om marknaden för får- och getkött.

3 Analys av regelverket

3.1 Klassificering av slaktkroppar

3.1.1 Situationen hittills

Ända sedan gemenskapsskalan för klassificering av slaktkroppar infördes 1992[2] har det varit frivilligt med såväl klassificering av får som prisrapportering för får. Detta skiljer sig från

[1]Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671, http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

[2]Rådets förordning (EEG) nr 2137/92 av den 23 juli 1992 om gemenskapens skala för klassificering av slaktkroppar av får och om fastställande av gemenskapens standardkvalitet för färska och kylda slaktkroppar av

griskötts- och nötköttssektorerna där gemenskapsskalan för klassificering av slaktkroppar är obligatorisk, med undantag för mindre slakterier, i enlighet med medlemsstaternas genomförande.

Ytterligare detaljerade bestämmelser fastställdes 1993[3], bl.a. mer ingående beskrivningar av kategorier och fettansättningsklasser. Gemenskapsskalan trädde i kraft den 6 mars 1993 med bestämmelser om klassificeringsbaserad prisrapportering som började tillämpas före den 8 april 1993. På grundval av dessa bestämmelser gav Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer i början av 1995 ut broschyrer från Europeiska kommissionen där skalorna för klassificering av fårslaktkroppar förklarades på de flesta EU-språken.

Ett av de långsiktiga målen för gemenskapsskalan för slaktkroppsklassificering var ursprungligen att skapa förutsättningar för en ny definition av standardkvalitet för fårslaktkroppar på grundval av en unionsskala för fastställande av priser och beräkning av bidrag. Meningen var att unionsskalan för slaktkroppsklassificering skulle fungera som en kvalitetskontroll av transaktioner mellan fårproducenter och köttförädlingsföretag. För lättare lammslaktkroppar ansågs inte konformationsvärdet rättvisande. Anledningen till detta var att det ansågs systematiskt missgynna lammens naturligt klena kroppsbyggnad (långbenta raser) och lägre kvot mellan underhudsfett och inre fett i kombination med deras låga vikt. En annan typ av system togs därför fram för klassificering av lammslaktkroppar som väger mindre än 13 kg.

I enlighet med artikel 9 i rådets förordning (EEG) nr 2137/92 ska kommissionen till rådet lägga fram en rapport med en bedömning av möjligheten att införa en obligatorisk klassificering av fårslaktkroppar. I den rapport som offentliggjordes 1997[4] konstaterade kommissionen att aktörerna i mycket begränsad omfattning använt sig av klassificeringsskalan för slaktkroppar och drog slutsatsen att det borde förbli frivilligt för medlemsstaterna att tillämpa klassificering av fårslaktkroppar.

Den reform av den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött som fastställdes genom rådets förordning (EG) nr 2529/2001[5] innebar att sättet på vilket det årliga bidraget för tackor beräknas ändrades. Till följd av detta lade kommissionen fram en andra rapport till rådet 2002[6] med en förnyad analys av möjligheten att göra unionsskalan för får obligatorisk. I denna andra rapport fortsatte kommissionen att rekommendera att skalan tillämpas på frivillig basis mot bakgrund av att det i många medlemsstater inte gjorts några framsteg för att genomföra en klassificering av slaktkroppar.

---

får och om förlängning av förordning (EEG) nr 338/91 (EGT L 214, 30.7.1992, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1992/2137/oj).

[3]Kommissionens förordning (EEG) nr 461/93 av den 26 februari 1993 om närmare bestämmelser för gemenskapens skala för klassificering av slaktkroppar av får (EGT L 49, 27.2.1993, s. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1993/461/oj).

[4]Rapport från kommissionen om tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 2137/92 om gemenskapens skala för klassificering av slaktkroppar av får och om fastställande av gemenskapens standardkvalitet för färska och kylda slaktkroppar av får och om förlängning av förordning (EEG) nr 338/91, KOM(97) 250 slutlig.

[5]Rådets förordning (EG) nr 2529/2001 av den 19 december 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött (EGT L 341, 22.12.2001, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/2529/oj).

[6]Rapport från kommissionen till rådet om genomförandet av rådets förordning (EEG) nr 2137/92 om gemenskapens skala för klassificering av slaktkroppar av får, KOM(2002) 295 slutlig.

Den tidigare gemenskapsgruppen för inspektion av klassificeringsskalan för fårslaktkroppar, som inrättades genom förordning (EEG) nr 2137/92, genomförde inspektioner i flera medlemsstater under perioden 1993–2000 där syftet inledningsvis var att få till stånd enhetliga klassificeringsstandarder bland de olika nationella experterna och att se till att dessa standarder efterlevdes på de slakterier som besöktes.

Gruppen fann att de flesta aktörerna inte hade fåtts att tillämpa eller basera betalningen av fårkött på klassificeringsskalan. Endast i Frankrike, Finland och Sverige hade unionens klassificeringsskala utvecklats i någon betydande omfattning. De flesta producenter sålde får direkt till slakterierna baserat på levande vikt, och där klassificering tillämpades gjordes det i första hand för att möta krav från slakterier eller kunder.

Förekomsten av olika typer av slaktkroppspresentationer försvårade dessutom den överblickbarhet som skalan hade utformats för att främja, och lamm såldes till samma grundpris oavsett konformation eller grad. Ur ett producentperspektiv blev en jämförelse av offererade priser baserade på slaktkroppsvikt förvirrande och missvisande.

3.1.2 Nuläget

De nuvarande bestämmelserna för klassificering av slaktkroppar av får fastställs i punkt C.III i bilaga IV till förordning (EU) nr 1308/2013 (förordningen om en samlad marknadsordning), i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/1182[7] och i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1184[8].

Det finns två olika system för frivillig klassificering av slaktkroppar av får:

- Det ena systemet, som i allmänhet benämns SEUROP-skalan, gäller fårslaktkroppar som väger 13 kg eller mer och innebär en visuell klassificering av slaktkroppar på grundval av konformation och fettansättningsgrad. När det gäller nötkreatur beskriver konformationsklasserna (S, E, U, R, O och P) utvecklingen av slaktkroppsprofiler, i synnerhet högvärdiga delar (bakkvartspart, rygg, bog), och anger summan av muskel- och fettinnehåll i förhållande till beninnehåll. Fettklassen (från 1 till 5) anger mängden synligt fett på slaktkroppens utsida.
- Det andra systemet, som i allmänhet benämns A-skalan, gäller lammslaktkroppar som väger under 13 kg och anger vikt, köttets färg och fettansättning. Detta innebär således att det som bedöms är endast vikt (tre kategorier baserat på slaktkroppsvikt: < 7,0 kg, 7,1—10 kg och 10,1–13 kg), köttets färg och fettansättningsklass.

Det finns inga rättsliga bestämmelser om klassificering av slaktkroppar av get.

---

[7]Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/1182 av den 20 april 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller unionsskalorna för klassificering av slaktkroppar av nötkreatur, gris och får och vad gäller rapportering av marknadspriser för vissa kategorier av slaktkroppar och levande djur (EUT L 171, 4.7.2017, s. 74, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2017/1182/oj).

[8]Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1184 av den 20 april 2017 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller unionsskalor för klassificering av slaktkroppar av nötkreatur, gris och får och vad gäller rapportering av marknadspriser för vissa kategorier av slaktkroppar och levande djur (EUT L 171, 4.7.2017, s. 103, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2017/1184/oj).

På grund av den mindre produktionsvolymen har slaktkroppsklassificeringen av får och getter än i dag mindre betydelse i EU än klassificeringen av nötkreatur och gris. Vid mötet den 11 oktober 2023 i expertgruppen för klassificering av slaktkroppar bekräftade endast Bulgarien, Frankrike, Kroatien, Finland och Sverige att man inom landet använder sig av unionsskalan för klassificering av får. Under 2022 klassificerade 277 slakterier i dessa medlemsstater 4 420 782 fårslaktkroppar, varav 602 018 vuxna får (dvs. äldre än 12 månader) och 3 818 764 lamm (dvs. yngre än 12 månader). Detta utgjorde dock mindre än 12 % av den totala fårproduktionen inom hela EU. Klassificering var vanligare inom kategorin tyngre lamm än inom kategorin lättare lamm där endast 111 130 slaktkroppar klassificerades av en EU-produktion 2022 på mer än 13,8 miljoner slaktkroppar. Det är för närvarande inte tillåtet med automatiserade klassificeringsmetoder i EU.

Unionsskalan för slaktkroppsklassificering spelar i de flesta medlemsstater inte heller någon betydande roll för rapporteringen av lammpriser. Under 2022 var det endast 103 av de fårslakterier som använder sig av unionsskalan som rapporterade in sina priser till de behöriga myndigheterna baserat på resultat från en klassificering. I Kroatien utgjorde de priser som rapporterats in baserat på klassificeringsskalan 40,8 % av den nationella årliga slakten. Prisrapporteringen från viktiga producentmedlemsstater – Grekland, Spanien, Italien, Portugal och Rumänien – härrör ofta från direktförsäljning av lamm på marknader eller auktioner. I Belgien, Irland, Frankrike, Lettland, Slovakien, Finland och Sverige är det däremot vanligast med inköp från slakterier. De flesta lammpriser som rapporteras till myndigheterna beräknas på partier av lamm som säljs på basis av huvudvikt, levande vikt eller slaktvikt.

En utvidgning av unionsskalan till att omfatta även slaktkroppar av get framstår inte som görligt. Det skulle vara svårt att fastställa en standardkvalitet baserat på EU-skalan för fårslaktkroppar eftersom definitionerna utifrån ålders-, vikt- och fettkriterier och typ av produktion skiljer sig åt avsevärt. I jämförelse med fårslaktkroppar av samma ålder och kön är getslaktkroppar mindre och har lägre yttre fettansättning. Slaktutbytet tenderar att bli lägre, främst på grund av att slaktkroppen har lägre fetthalt eftersom gödningen sker mycket senare i tillväxtprocessen, samtidigt som fukt- och droppförlusterna ibland kan bli ganska höga (upp till 8 %).

En viktig egenskap hos getslaktkroppar är dessutom att nästan alla slaktdelar konsumeras i vissa länder, och eftersom huvudet i många fall inte avlägsnas blir det i praktiken svårt att använda sig av en presentationsmodell.

3.2 Varubeteckningar

Får- och getprodukter omfattas inte av de bestämmelser om handelsnormer som fastställs i förordningen om en samlad marknadsordning.

Trots detta finns det väletablerade kategorier får fårkött, medan getkött inte klassificeras i olika kategorier. Del XVIII i bilaga I till förordningen om en samlad marknadsordning gäller fårkött och getkött och levande får och getter och där definieras lamm som får som är upp till ett år gamla. I avsnitt C i bilaga IV däremot används bokstaven A för att kategorisera klassificerade slaktkroppar av får som är under 12 månader gamla. Begreppet ”lamm” används faktiskt även i samband med de delegerade befogenheter som anges i artikel 19.6 c i förordningen om en samlad marknadsordning för att klassificera lätta lamm, medan kommissionen enligt samma

förordnings artikel 21 om andra genomförandebefogenheter ska anta genomförandeakter för att ge medlemsstaterna tillstånd att använda fastställda kriterier för klassificering av lamm med en slaktkroppsvikt under 13 kg.

Begreppet ”lamm” förekommer även i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/1182 i skäl 6, i artiklarna 3.2 och 21 och i bilaga III. Enligt artikel 13 a iv) ska medlemsstaterna rapportera marknadspriser för får som är yngre än tolv månader. Enligt artikel 11 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1184 ska marknadspriser noteras för fårslaktkroppar inom två viktklasser: för ”lätta lamm” (slaktkroppsvikt på mindre än 13 kg) och för ”tunga lamm” (slaktkroppsvikt på 13 kg eller mer). Det finns inga andra unionsregler för notering av marknadspriser för andra slaktkroppar av får och getter.

Utöver förordningen om en samlad marknadsordning verkar termerna för lamm- och killingkött uttryckligen skilja sig från andra kategorier av får- och getkött i unionens varunomenklatur Kombinerade nomenklaturen från 2022[9]. I kapitlen 1, 2, 4, 15, 16, 41, 43 och 51 i den genomförandeförordningen definieras lamm som djur som är upp till ett år gamla, medan begreppet ”killing” används i anmärkning 1 c i kapitel 41 (hudar och skinn), i HS-nummer 4106 och dess underkategori 4113 10 00. I artikel 31.1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1988[10] om först-till-kvarn-principen för tullkvoter definieras ”killing” som en upp till ett år gammal get.

I bilaga I till förordning nr 1165/2008[11] om statistik över besättningar och köttproduktion anges i punkt 2 om definitioner av fårkategorier att ”lamm” betecknar unga hon- eller hanfår under 12 månaders ålder.

3.3 Marknadsinformation

När det gäller fårkött har kommissionen fastställt bestämmelser för rapportering av priser för lammslaktkroppar eftersom efterfrågan på kött från djur som slaktas vid yngre ålder är mer relevant för att skapa en överblickbar marknad.

Enligt artikel 25.2 c i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/1182 ska medlemsstaterna varje år meddela kommissionen det totala antalet får i varje viktkategori som slaktats under föregående kalenderår.

När det gäller getkött samlar kommissionen två gånger om året in uppgifter om genomsnittspriser genom en enkätundersökning som skickas ut till experterna i gruppen för civil dialog om animalieproduktion.

---

[9]Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1832 av den 12 oktober 2021 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 385, 29.10.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/1832/oj).

[10]Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1988 av den 11 november 2020 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1308/2013 och (EU) nr 510/2014 vad gäller förvaltningen av importtullkvoter i enlighet med principen ”först till kvarn” (EUT L 422, 14.12.2020, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/1988/oj).

[11]Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1165/2008 av den 19 november 2008 om statistik över besättningar och köttproduktion och om upphävande av rådets direktiv 93/23/EEG, 93/24/EEG och 93/25/EEG (Text av betydelse för EES). (EUT L 321, 1.12.2008, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1165/oj).

För att kartlägga nuvarande och framtida utmaningar inom unionens sektor för fårkött anordnade kommissionen ett forum om fårkött som samlade såväl företrädare för medlemsstater med betydande produktion som producenter, förädlingsföretag och handelsaktörer. Detta utmynnade i att kommissionen i oktober 2016 presenterade en resultattavla för får och getter som varje vecka ska ge information om marknadspriserna, produktionen och handeln inom EU och i tredjeländer.

4 Synpunkter från medlemsstater och berörda parter

4.1 Uppgiftslämnarnas bedömning av slaktkroppsklassificeringen

Fem medlemsstater uppgav att de tillämpar EU:s klassificeringsskala för lammslaktkroppar, och fyra av dem tillämpade den även för vuxna får (dvs. får äldre än 12 månader). Endast två medlemsstater hade gjort detta obligatoriskt för alla aktörer. I de andra två görs fårklassificering endast av ett fåtal slakterier på frivillig basis. Kroatien var den enda medlemsstaten som uppgav att man infört obligatorisk klassificering av getslaktkroppar, såväl för yngre som för vuxna djur.

De flesta av uppgiftslämnarna var införstådda med att slaktkroppsklassificering är viktigt för att öka öppenheten på marknaden, öka produkternas marknadsvärde och underlätta för leverantörerna att svara mot marknadsefterfrågan, medan de extra kostnader som en klassificering medför nämndes som ett av de största problemen med att göra klassificeringen obligatorisk. Endast fyra medlemsstater ställde sig positiva till en obligatorisk klassificering av får på EU-nivå. Dessutom uppgav de allra flesta medlemsstater att det inte inkommit någon önskan från inhemska aktörer att ändra den nuvarande frivilliga användningen av unionsskalan. Fragmentering och/eller små inhemska marknader angavs av uppgiftslämnarna som allvarliga hinder för att göra användningen obligatorisk.

Endast fyra medlemsstater ville ha en särskild lagstiftning för klassificering av getslaktkroppar. Många uppgiftslämnare menade även att ett införande av klassificering av getslaktkroppar inte skulle skapa något mervärde med tanke på att denna produktion är så marginell och i de flesta fall utgör en underkategori inom mejeriproduktionen. Man drog slutsatsen att de fördelar som ett införande av varje form av slaktkroppsklassificering skulle medföra inte skulle stå i proportion till de extra kostnaderna för genomförandet.

När det gäller marknadsinformation uppgav de flesta uppgiftslämnarna att en slaktkroppsklassificering inte spelar någon större roll vid köp av får- eller getkött. Endast fyra uppgiftslämnande medlemsstater och en uppgiftslämnande berörd part uttryckte intresse för en utökning av prisrapporteringen till andra slaktkroppskategorier av får. Och endast två uppgiftslämnande medlemsstater och en uppgiftslämnande berörd part ville ha prisrapportering för getslaktkroppar. Svaren bekräftar att på de flesta EU-marknader baseras inköpspriserna på får- och getprodukter på schablonsatser eller beräknas per huvud eller per kilo levande djur eller slaktkropp eller till och med efter djurets storlek.

Uppgiftslämnare pekade även på att fårhandeln i Bulgarien, Estland, Grekland, Spanien, Ungern, Rumänien och Sverige är relativt stor. Uppgiftslämnarna menade dock att även vid handeln med levande djur mellan medlemsstater står köp som baseras på slaktkroppsklassificering inte för någon betydande andel.

4.2 Uppgiftslämnarnas bedömning av varubeteckningar

För att undvika en ökning av den ekonomiska och administrativa bördan för aktörer och myndigheter var de allra flesta uppgiftslämnare inte intresserade av att mer ny lagstiftning om varubeteckningar införs på EU-nivå. Endast fem medlemsstater (för får) respektive två (för getter) uttryckte sitt stöd för mer lagstiftning specifikt för varubeteckningar på EU-nivå.

Endast en medlemsstat uppgav att inhemska berörda parter vill ha specifik lagstiftning för varubeteckningar på EU-nivå för får, och även en uppgiftslämnare från berörda parter uttryckte stöd för detta. I undersökningen var det endast en medlemsstat som lyfte fram behovet av fler lammkategorier, och en berörd part ansåg att marknadsinformationen om getkött är otillräcklig.

4.3 Ytterligare synpunkter från uppgiftslämnarna

Av uppgiftslämnarnas svar framgår att saluföringen och styckningen av får- och getkött oftast sker i enlighet med köparens önskemål och innebär mindre bearbetning än andra typer av kött. Några uppgiftslämnare pekade på hur viktiga de mindre slakteriföretagen och gårdsslakterierna i den egna medlemsstaten är för att förädlingsindustrin ska kunna förses med får- och getkött. I detaljhandeln säljs köttet huvudsakligen i enlighet med kundernas efterfrågan eller färdigförpackat.

Uppgiftslämnare nämnde även att det finns olika varianter av kvalitetsmärkningar för fårkött i Belgien, Danmark, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Kroatien, Italien, Portugal, Slovenien och Slovakien, och för getkött i Grekland, Spanien, Kroatien, Portugal och Slovenien. Deras marknadsandelar tenderar dock att vara ganska små i förhållande till den totala inhemska produktionen.

Generellt sett gjordes det i enkätsvaren inte någon uppskattning av de olika produkternas marknadsandelen.

5 Slutsatser

Deltagandet från berörda parter i undersökningen var mycket lågt, något som ligger i linje med uppfattningen att mer lagstiftning om klassificering av slaktkroppar och varubeteckningar inte är en prioriterad fråga för denna sektor. Intresset var också svagt bland medlemsstaterna och berörda parter för att göra det obligatoriskt med klassificering av fårslaktkroppar och även för att införa ett system för klassificering av getslaktkroppar eller för mer lagstiftning om får- och getköttprodukter. I Europaparlamentets resolution från 2018 om den aktuella situationen och framtidsutsikterna för får- och getsektorerna i EU[12] efterlystes inte heller någon särskild lagstiftning om klassificering av slaktkroppar eller varubeteckningar.

Klassificering av fårslaktkroppar bör därför även fortsatt vara ett frivilligt verktyg på unionsnivå som ska användas om det innebär fördelar som ger ett verkligt mervärde som kan motivera att kostnader och bördor kan komma att öka. Utvärderingen bekräftade att det saknas giltiga skäl för att införa obligatorisk klassificering av fårslaktkroppar på unionsnivå. Det har inte skett någon betydande utveckling när det gäller att utvidga användningen av

[12]Rapport-A8-0064/2018.

klassificeringsskalan bland viktiga EU-producenter. Det är därför inte motiverat med de kostnader och den administrativa börda som en obligatorisk klassificering skulle medföra. Slakterierna skulle behöva planera för och utföra klassificering av slaktkroppar, ha särskilt utbildad personal och registrera och rapportera resultat och priser. En behörig myndighet skulle behöva genomföra inspektioner på plats i enlighet med unionens regler, vilket i sin tur skulle kräva ytterligare resurser.

En slaktkroppsklassificering kan utgöra ett verktyg för att förbättra effektiviteten, pristransparensen och saluföringen i fårleveranskedjorna. Även om en obligatorisk klassificering av fårslaktkroppar skulle kunna underlätta informationsöverföringen genom leveranskedjan och i princip kunna leda till rättvisare och mer ekonomiskt effektiva transaktioner ser många aktörer fortfarande inga större fördelar med ett sådant obligatorium, och de flesta leverantörer som handlar med får anser inte att det finns något behov av att klassificera slaktkroppar.

Det finns inget behov av att utvidga unionsskalan för klassificering av slaktkroppar till att även omfatta getter med tanke på att denna köttproduktion är mycket begränsad i många medlemsstater och på dessa slaktkroppars och styckningsdelars särskilda egenskaper.

När det gäller varubeteckningar har inga systematiska svårigheter eller problem med att genomföra gällande lagstiftning om saluföring av får- och getkött rapporterats i frågeformulären, och undersökningen har visat att de flesta aktörer och behöriga myndigheter är emot att fler skyldigheter enligt lag införs i denna fråga. I stället förordade de ett förenklat tillvägagångssätt baserat på subsidiaritet och minskade administrativa bördor. Fårkött och getkött har dessutom olika handelsklassificeringar beroende på djurets ålder vid slakt, och de många olika produktionssystemen och inhemska raserna gör att dessa sektorer är mycket heterogena, och konsumenternas preferenser hänger samman med den kulturella bakgrunden. Om lagstiftarna inför en särskild varubeteckning kan det därför uppstå spänningar eller motsättningar mellan de olika aspekter som tillsammans utgör köttets kvalitet.

Den övergripande slutsatsen är att det inom sektorn för får- och getkött inte finns något behov av nya lagstiftningsförslag om varubeteckningar eller klassificering av slaktkroppar.